

liber, og naar dette ikke er begrundet i, at man ikke har kunnet finde tilstrækkelig kvalificerede Invalider til Høsterner, er jeg overbevist om, at den ærede Finansminister, naar han hører om dette Forhold, fremtidig ved Besættelsen af disse Poster vil tage det tilbørlige Hensyn hertil. — Sluttelig skal jeg kun gjøre en Bemærkning med Hensyn til, at jeg ikke har kunnet tiltræde Flertallets Udtalelser i Betænkningen med Hensyn til Pensionisterne, idet jeg nemlig har ment, at denne Sag er Invalidejagen temmelig uvedkommende. Jeg mener her at have Lovgivningsfaktorerne med mig, idet de jo netop i 1876 have stilt disse to Forhold fra hinanden, og desuden har jeg ikke troet, at jeg i og for sig gavnede Pensionisterne ved at gaa med til en saadan Udtalelse, idet der jo derved hos disse væktes Haab om, at der mulig i en nær Fremtid kunde ventes Forbedring i deres Naar, men man behøver jo ikke at være meget Spaamand for at kunne udtale, at det vistnok neppe i den nærmeste Fremtid vil kunne lade sig gjøre. Naar man altsaa ved en saadan Udtalelse ikke kunde skaffe dem Hjælp, tror jeg, at man netop opnaar det Modsatte af, hvad man har ønsket. Idet jeg derfor nu anbefaler Lovforlaget med de Ændringer, som Udvalget er kommet tilrette om, sker det i det Haab, som jeg allerede udtalte ved 1ste Behandling, og som jeg ikke har havt Grund til at forandre siden, nemlig at denne Sag vil nyde Belvillie ogsaa ovre i det andet Thing, og selv om der der skulde blive foretaget Ændringer i Forslaget, haaber jeg ikke, de skulde blive anderledes, end at det ærede Thing vil kunne gaa ind paa dem.

Finansministeren (Gstrup): Jeg behøver kun at udtale mig kort om de Ændringsforslag, der ere stillede, idet jeg ikke har Noget indvende imod dem. Jeg finder det i og for sig ganske heldigt, at man vil give denne Forbedring i Invalidernes Forsørgelse allerede for indeværende Aar. Det er jo det, Ændringsforlaget under Nr. 1 gaar ud paa. Ændringsforlaget under Nr. 2 gaar jo ud paa, at Enten efter Underbefalingsmænd, Menige og Eigestillede, som ere faldne eller blevne dødelig saarede under Tjenesten, skulde behandles efter Bestemmelsen i Loven af 1876 uden Hensyn til, om Entetilsældet er indtraadt for denne Lov, og at saa den forbedrede Enteforsørgelse indtræder ogsaa for indeværende Aar. Jeg skjønner ikke rettere, end at Billighed i høi Grad taler for, at den Forskjel, som Loven af 1876 har gjort mellem Enten efter Faldne og Enten efter Invalider, ogsaa gives Anvendelse paa

de Entetilsælde, der ligge forud for Loven af 1876, og det er det, Ændringsforlaget Nr. 2 gaar ud paa. Jeg kan altsaa kun anbefale Vedtagelsen af dette Ændringsforslag. I Anledning af Ændringsforslag Nr. 3 maa jeg tillade mig at gjøre en lille Henstilling til det ærede Udvalg. Den ærede Ordfører bemærkede, at § 5 blev overflødig ved Vedtagelsen af Ændringsforslag Nr. 1; men Ændringsforslag Nr. 1 indtætter jo kun en Tidsbestemmelse med Hensyn til de forhøiede Forsørgelser efter § 1, men ikke med Hensyn til de ligeledes forhøiede Forsørgelser efter § 2. Derjom man altsaa løser § 5, som indeholder den almindelige Bestemmelse, tror jeg nok, der kommer til at mangle i Lovforlaget en Bestemmelse om, at ogsaa Forbedringerne efter § 2 træde i Kraft fra den 1ste April i indeværende Aar. Det er ikke nogen Indvending imod Vedtagelsen af Ændringsforslaget Nr. 3, men kun en Henstilling, jeg gjør til det ærede Udvalg, om der ikke behøves en lille Redaktionsændring til 3die Behandling, for at der ikke skal blive Tvivl tilbage om det Punkt, jeg her nævnte.

Ordføreren (Carstensen): Jeg skal paa Udvalgets Begne tillade mig at konferere med den høitærede Minister om det Ændringsforslag, han henstillede til Udvalgets Overveielse.

Formanden: Det er betragtet fra Udvalgets Side som en Selvfølge, at Ændringsforlaget under Nr. 3 skulde betragtes som vedtaget, naar Ændringsforlaget Nr. 1 vedtoges, men efter de Ytringer, vi nu hørte fra den høitærede Ministers Side, er det tvivlsomt, om dette vil være det Rette. Er det Udvalgets Mening fremdeles, at Ændringsforlaget Nr. 3 deler Sjæbne med Ændringsforlaget Nr. 1, saa at Nr. 3 er vedtaget, naar Nr. 1 vedtages?

Ordføreren (Carstensen): Ja, det er min Opfattelse.

Formanden: Saa ville vi holde os dertil, selv om det ikke er ganske korrekt.

Finansministeren (Gstrup): I Anledning af, hvad det ærede Medlem, som sidder her lige overfor (Dam), udtalte, at der ikke toges tilstrækkeligt Hensyn til Bestemmelsen i Invalideloven om Invalidernes fortrinnsvise Afgang til Ansættelse i Invalidebestyrelsen, glemte jeg før at bemærke, at naar han vilde have undersøgt de Tilsælde af Nyansættelser, som ere forefaldne i den Tid, hvor jeg har